ΓΡΑΦΕΙΑ-ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΑ ΣΩΚΡΑΤΟΥΣ 57
ΤΗΛΕΦΩΝΙΚΑΙ ΓΡΑΜΜΑΙ ΤΕΣΣΑΡΕΣ:
ΔΙΕΥΘΥΝΣΕΩΣ 52686 || ΣΥΝΤΑΞΕΩΣ 52035
ΑΡΧΙΣΥΝΤΑΚΤΟΥ 52687 || ΛΟΓΙΣΤΗΡΙΟΥ 52028
ΤΗΛΕΓΡ. ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ "ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ"

Η ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ

ΤΙΜΗ ΕΚΑΣΤΟΥ ΦΥΛΛΟΥ ΔΡΑΧΜΑΙ ΔΥΟ
ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ ΔΡΑΧΜΑΙ 750
ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ ΔΟΛΛΑΡΙΑ 12
ΑΓΓΕΛΙΑΙ-ΔΙΑΤΡΙΒΑΙ ΚΑΤΑ ΣΥΜΦΩΝΙΑΝ

ΕΤΟΣ ΔΕΚΑΤΟΝ ΟΓΔΟΟΝ ΑΡ. ΦΥΛ. 7605
ΑΘΗΝΑΙ, ΔΕΥΤΕΡΑ 13 ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ 1937
ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ: ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΑΓΓ. ΒΛΑΧΟΣ

ΑΙ ΑΝΑΚΡΙΣΕΙΣ ΔΙΑ ΤΗΝ ΜΕΓΑΛΗΝ ΚΛΟΠΗΝ ΤΩΝ ΔΕΚΑΟΚΤΩ ΕΚΑΤΟΜΜΥΡΙΩΝ ΤΗΣ ΤΡΑΠΕΖΗΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ο ΡΟΛΟΣ ΕΚΑΣΤΟΥ ΤΩΝ ΜΕΛΩΝ ΤΗΣ ΣΥΛΛΗΦΘΕΙΣΗΣ ΣΠΕΙΡΑΣ

Ο ΒΙΟΣ ΚΑΙ Η ΠΟΛΙΤΕΙΑ ΕΝΟΣ ΚΑΤΑΠΛΗΚΤΙΚΟΥ ΙΑΤΡΟΥ

Ἡ προανάκρισις διὰ τὴν ἀνακαλυφθεῖσαν μεγάλην σπεῖραν τῶν κλεπτῶν τῶν 18.000.000 δραχμῶν ἐξηκολούθησε καὶ σήμερον εἰς τὴν Γενικὴν Ἀσφάλειαν ἐντὸς δὲ τῆς αὔριον ὁ ἀρχηγός, οἱ συνεργοὶ καὶ συνεργοὶ θὰ ἀποσταλοῦν εἰς τὴν Εἰσαγγελίαν τῶν Πλημμελειοδικῶν καὶ θὰ παραπεμφθοῦν εἰς εἰδικὸν ἀνακριτήν. Αἱ ἀνακρίσεις θὰ εἶναι μυστικαὶ καὶ οἱ κατηγορούμενοι θὰ παραπεμφθοῦν εἰς δίκην ἐνώπιον τοῦ πενταμελοῦς Ἐφετείου.

Ἀπὸ τὴν ἐνεργηθεῖσαν ὑπὸ τῆς Γενικῆς Ἀσφαλείας προανάκρισιν ἐξηκριβώθη ὅτι ὁ ρόλος ἑκάστου τῶν συλληφθέντων καὶ κρατουμένων εἶναι ὁ ἑξῆς:

ΣΤΑΥΡΟΣ ΓΑΤΟΣ, ὁ ἀρχηγὸς τῆς σπείρας ταμειακὸς ἐλεγκτὴς τῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος. Εἶναι ὁ σχὼν τὴν πρωτοβουλίαν τῆς κλοπῆς, ὁ ἀποκτήσας δολίως καὶ τὴν δευτέραν κλεῖδα τοῦ χρηματοκιβωτίου καὶ ὁ διαθέσας εἰς τοὺς Σιμίζον καὶ Δουλγεράκην τὴν διάπραξιν τῆς κλοπῆς.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΣΙΜΙΖΟΣ, πρώην διευθυντὴς τοῦ καμπαρὲ «Φέμινα» καὶ ΝΙΚ. ΔΟΥΛΓΕΡΑΚΗΣ ἰατρὸς παθολόγος, οἱ δύο κλέπται.

ΑΝΔΡΕΑΣ ΒΑΣΙΛΟΠΟΥΛΟΣ, καλαθοποιὸς καὶ ΜΕΓΑΣ ΣΤΡΑΒΟΠΟΔΗΣ, φύλαξ τοῦ Βασ. Κήπου, οἱ δύο συνεργοὶ εἰς τοὺς ὁποίους ἔρριψαν μέρος τῶν χρημάτων.

Ν. ΚΟΝΤΟΓΙΑΝΝΗΣ, ταμίας τῆς Τραπέζης συνεργὸς καὶ αὐτὸς διότι ἐξ ἀμελείας του ἀφῆκε νὰ περιέλθουν εἰς τὸν Γάτον τὰ δεύτερα κλειδιὰ τοῦ χρηματοκιβωτίου ὥστε νὰ διευκολυνθῇ ἡ σπεῖρα.

Ἡ σύζυγος τοῦ Βασιλοπούλου, ἡ ΑΝΝΑ ΚΩΤΑΚΗ ὑπηρέτρια, ὁ Ι. ΑΙΛΙΑΝΟΣ, ὁ ΑΝΤ. ΠΑΠΑΒΑΣΙΛΟΠΟΥΛΟΣ, μουσικοὶ τῆς φρουρᾶς, ὁ ΓΕΩΡΓ. ΣΚΟΥΛΑΣ καφεπώλης, ὁ Γ. ΠΙΑΓΤΖΗΣ παραγγελιοδόχος, ὁ ΣΑΜ. ΤΑΡΑΝΤΟΣ ἀνθρακέμπορος θεωροῦνται ὡς κλεπταποδόχοι διότι ἀπέκρυψαν τὰ κλοπιμαῖα χρήματα. Μὲ τὴν αὐτὴν κατηγορίαν κρατοῦνται ὁ θεατρικὸς ἐπιχειρηματίας κ. ΕΜ. ΑΝΑΣΤΑΣΙΑΔΗΣ καὶ ἡ μήτηρ του εἰς τοὺς ὁποίους ὁ Δουλγεράκης εἶχεν ἀφήσει τὴν βαλίτσαν τὴν περιέχουσαν τὰ 7.200.000 δραχμῶν. Καὶ οἱ δύο των ὅμως δὲν εἶχον ἰδέαν τοῦ περιεχομένου τῆς βαλίτσας.

Μετὰ τῶν κατηγορουμένων θὰ ἀποσταλοῦν εἰς τὴν Εἰσαγγελίαν καὶ τὰ διάφορα τεκμήρια δηλαδὴ τὰ κλειδιὰ καὶ [illegible] τῶν χρημάτων. Τὰ ἀνευρεθέντα χαρτονομίσματα ἀφοῦ κατεμετρήθησαν παρεδόθησαν εἰς τὴν Τράπεζαν τῆς Ἑλλάδος.

ΤΟ ΠΑΡΕΛΘΟΝ ΤΩΝ ΛΩΠΟΔΥΤΩΝ

Ὁ πλέον ἐνδιαφέρων τύπος ἀπὸ ὅλους τοὺς κατηγορουμένους εἶναι ὁ ἰατρὸς Νικ. Δουλγεράκης ἐκ Ρεθύμνου καταγόμενος. Ὁ Δουλγεράκης εἶχε πρὸ ἐτῶν παθολογικὴν κλινικὴν εἰς τὴν ὁδὸν Ἠπείρου συνεταιρικῶς μὲ τὸν ἰατρὸν κ. Κωνσταντόπουλον τὸν ὁποῖον κατεκράτο.

Ἡ κλινικὴ διελύθη καὶ ὁ Δουλγεράκης ἤνοιξεν ἄλλην κλινικὴν ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Γ΄ Σεπτεμβρίου, ἀλλὰ καὶ ταύτην ἠναγκάσθη νὰ κλείσῃ ἐλλείψει πελατείας. Ὁ Δουλγεράκης τότε διὰ νὰ κερδίζῃ χρήματα ἐξέδιδε ψευδῆ πιστοποιητικὰ ἀσθενείας εἰς τοὺς διαφόρους κατηγορουμένους διὰ νὰ γίνωνται δεκταὶ αἱ ἀνακοπαί των καὶ εἰς τοὺς λιπομάρτυρας. Δι' ἕκαστον πιστοποιητικὸν ἐλάμβανεν ἓν ἑκατοντάδραχμον, καθ' ἑκάστην δὲ ἐξέδιδε τρία ἕως πέντε τοιαῦτα πιστοποιητικά. Κατόπιν ἐπεξέτεινε τὴν δρᾶσιν του καὶ ἔδιδε πιστοποιητικὰ ἀνικανότητος πρὸς ἐργασίαν εἰς διαφόρους σωφὲρ θέλοντας νὰ λάβουν σύνταξιν.

Τελευταίως ὁ Δουλγεράκης ἀνεμιγνύετο εἰς παντὸς εἴδους ὑπόπτους ἐπιχειρήσεις καὶ ἐξεβίαζε διαφόρους λέγων ὅτι θὰ τοὺς κατήγγελλε ὡς λαθρεμπόρους συναλλάγματος. Μεταξὺ τῶν ἄλλων ἀπεπειράθη νὰ ἐκβιάσῃ καὶ ἐφοπλιστὰς ἀκόμη ἀλλ' ἀπέτυχε τοῦ σκοποῦ του.

Ὁ ἰατρὸς εἶχε σπουδαίας κατακτήσεις εἰς τὸν γυναικόκοσμον καὶ πολλὰς ἐρωμένας ἀπὸ τὰς ὁποίας ὅμως ἐλάμβανε χρήματα ἀντὶ νὰ δαπανᾷ χάριν αὐτῶν. Ἡ σύζυγός του τὸν εἶχε διαζευχθῆ διὰ τὰς ἀπιστίας του.

Ὁ Δουλγεράκης εἶναι ὁ μόνος ἐκ τῶν κατηγορουμένων ὁ ὁποῖος διατηρεῖ τὴν ἀταραξίαν του καὶ εἰρωνεύεται μάλιστα. Ἐφρόντισε καὶ ἔλαβε τὴν μερίδα τοῦ λέοντος ἀπὸ τὰ δέκα ὀκτὼ ἑκατομμύρια, ὅταν δὲ ἠρωτήθη ἀπὸ τὸν διοικητὴν τῆς Ἀσφαλείας κ. Καλαμαρᾶν καὶ τὸν ὑποδιευθυντὴν τῆς Ἀστυνομίας κ. Ἔβερτ ἀπήντησε γελῶν.

— Καὶ τί ἔκανε ὁ Γάτος γιὰ νὰ πάρῃ τὰ μισὰ ἀπὸ τὰ λεπτά. Τὰ κλειδιὰ ποὺ μᾶς ἔδωσε; Ἀλλ' ἐγὼ μόνος μου μποροῦσα νὰ φτιάξω τελειότερα ἀντικλείδια.

Ἐκ τῶν μελῶν τῆς σπείρας ἐνδιαφέρων τύπος εἶναι ὁ Μέγας Στραβοπόδης φύλαξ τοῦ Βασ. Κήπου. Ἔχει ἐγκληματικὸν παρελθὸν καὶ πολλὰς καταδίκας καὶ ἐθεωρεῖτο τὸ πρωτοπαλλήκαρο τοῦ ἀρχηγοῦ τῆς σπείρας Γάτου ὁ ὁποῖος τοῦ εἶχε τυφλὴν ἐμπιστοσύνην. Εἰς τὴν οἰκίαν του κατὰ τὴν ἐνεργηθεῖσαν ἔρευναν ἀνευρέθησαν καὶ κατεσχέθησαν τρία περίστροφα καὶ ἀρκεταὶ σφαῖραι.

Κατασυντετριμμένος εἶναι ὁ Γάτος. Κλαίει διαρκῶς καὶ λέγει ὅτι κατεστράφη τὸ ἔντιμον παρελθόν του.

— Ἐπῆρα στὸ λαιμό μου τὴ γυναῖκα μου καὶ τὸ παιδί μου. Γιὰ νὰ ἐξιλεωθῶ πρέπει νὰ αὐτοκτονήσω.

Εἰς τὸ δωμάτιον ὅπου κρατεῖται παραμένουν διαρκῶς, κατ' ἐντολὴν τοῦ κ. Καλαμαρᾶ δύο ἀστυφύλακες καὶ εἷς ἀρχιφύλαξ διὰ νὰ προλάβουν ἀπονενοημένον διάβημα.

Ἐγνώσθη ἐξ ἄλλου ὅτι ὁ λαὸς τῆς Αἰγίνης ἐπληροφορήθη ἀμέσως τὴν σύλληψιν τῆς Βασιλοπούλου καὶ τὴν κατάσχεσιν τῶν 4½ ἑκατομμυρίων εἰς τὴν κρύπτην ποὺ εἶχεν εἰς τὸ πάτωμα τῆς οἰκίας της. Ὅλοι οἱ κάτοικοι συνεκεντρώθησαν εἰς τὴν παραλίαν κατὰ τὴν ἐπιβίβασίν της ἐπὶ ἀτμοπλοίου καὶ τὴν ἀπεδοκίμαζαν ζητωκραυγάζοντες ἐξ ἄλλου ἐνθουσιωδῶς τοὺς ἀστυνομικοὺς διὰ τὴν θριαμβευτικὴν ἐπιτυχίαν τῆς Ἀσφαλείας Ἀθηνῶν.

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΟΝ ΔΕΛΤΙΟΝ

ΕΞΩΤΕΡΙΚΗ ΕΠΙΣΚΟΠΗΣΙΣ

Η ΜΕΣΟΓΕΙΑΚΗ ΔΙΑΣΚΕΨΙΣ

Ἡ στήλη αὐτὴ δὲν κρίνει ἀναγκαῖον νὰ ἀναδράμῃ εἰς τὰ γεγονότα τῆς λῃξάσης ἑβδομάδος διότι ταῦτα ὑπῆρξαν καθ' ὅλην τὴν γραμμὴν τόσον σοβαρὰ ὥστε ἔμειναν εἰς τὴν μνήμην καὶ τοῦ πλέον ἀδιαφόρου παρατηρητοῦ. Ἡ γενικὴ ἐντύπωσις ἐκ τῶν γεγονότων τούτων εἶναι ὅτι ἡ Εὐρώπη διῆλθε μίαν ἑβδομάδα ὀξυτάτης ἀγωνίας, κατὰ τὴν ὁποίαν ἐτέθησαν ἀπὸ τοὺς πολιτικοὺς καὶ τοὺς δημοσιογράφους τῶν μεγάλων εὐρωπαϊκῶν πρωτευουσῶν ὅλα τὰ ἐκκρεμῆ προβλήματα τοῦ κόσμου, ὑπὸ τὴν πλέον ὠμὴν καὶ ἀκάλυπτον μορφήν των. Ἡ ἑβδομὰς διέρρευσεν ἀτυχῶς χωρὶς νὰ δοθοῦν αἱ ἐπιδιωχθεῖσαι λύσεις καὶ — τὸ κυριώτερον — ἡ Μεσογειακὴ Διάσκεψις συνῆλθε χωρὶς νὰ ἐκπροσωπηθῇ εἰς αὐτὴν μία ἐκ τῶν μεγάλων Δυνάμεων τῆς Μεσογείου: ἡ Ἰταλία. Ἤρχισαν ὡσαύτως αἱ ἐργασίαι τοῦ Συμβουλίου τῆς Κοινωνίας τῶν Ἐθνῶν χωρὶς καὶ δι' αὐτὰς νὰ ἔχῃ ἐπιτευχθῆ τι προπαρασκευαστικῶς, τὸ δὲ ἰταλοσοβιετικὸν ἐπεισόδιον ἐὰν ἴσως ἐθεωρήθη σιωπηρῶς λῆξαν, δὲν ἔπαυσε πάντως νὰ ἀποτελῇ νέον στοιχεῖον διὰ τὴν ἐνίσχυσιν τῶν ὑφισταμένων εὐρωπαϊκῶν καὶ ἰδίᾳ τῶν μεσογειακῶν ἀνησυχιῶν. Τὰ πρῶτα ἀποτελέσματα τῆς Μεσογειακῆς Διασκέψεως ἀφ' ἑνὸς καὶ τοῦ Συμβουλίου τῆς Κ.Τ.Ε. ἀφ' ἑτέρου εἶναι λίαν πρόσφατα δὲν ἔχουν δὲ οὔτε συμπληρωθῆ οὔτε ἀποκρυσταλλωθῆ διὰ νὰ ἐνδιαφέρουν τὴν σημερινὴν ἀνασκόπησιν. Ὅπως δήποτε ἐνῷ εἰσερχόμεθα εἰς τὸ δεύτερον δεκαπενθήμερον τοῦ Σεπτεμβρίου καὶ οὐσιαστικῶς εἰς τὴν φθινοπωρινὴν περίοδον πρέπει νὰ ὁμολογηθῇ μετὰ θάρρους ὅτι ἡ εὐρωπαϊκὴ κατάστασις οὐδόλως ἔχει βελτιωθῆ. Τὸ μόνον εὐχάριστον σημεῖον τῆς καταστάσεως αὐτῆς εἶναι ὅτι ἐξεδηλώθη ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ τῆς Μεσογειακῆς Διασκέψεως καὶ τῶν ἐργασιῶν τῆς Κ.Τ.Ε. περισσότερον στενὴ καὶ καταδήλως ταυτόσημος ἡ ἀγγλογαλλικὴ συνεργασία διὰ τὴν διάσωσιν τῆς εἰρήνης καὶ τὴν ἐπίτευξιν τῆς παγιώσεως τοῦ σημερινοῦ ἐδαφικοῦ καθεστῶτος εἰς τὴν Εὐρώπην. Ἡ στενὴ αὐτὴ συνεργασία φαίνεται ὅτι κατέστη καὶ γενικώτερον ἀντιληπτὴ διότι — ὡς ὑποστηρίζουν ὡρισμένα ξένα δημοσιογραφικὰ πρακτορεῖα — ἄλλην ἐξήγησιν δὲν θὰ εἶχεν ἡ ἐν μέσῳ τόσης ὀξύτητος δημοσίευσις τῆς πρὸς τὸν λόρδον Ροδερμῆρ ἐπιστολῆς τοῦ καγκελλαρίου Χίτλερ, διὰ τῆς ὁποίας ὁ τελευταῖος προτείνει αἰφνιδίως ἀγγλο-γερμανο-ἀμερικανικὴν συνεργασίαν πρὸς διάσωσιν τῆς Λευκῆς Φυλῆς, ἐνῷ ἡ συνεργασία αὐτὴ δὲν ἐπιτυγχάνεται πρὸς πραγματοποίησιν εὐκολωτέρου ἔργου τῆς διασώσεως τῆς εἰρήνης.

ΤΟ ΣΥΝΕΔΡΙΟΝ ΤΗΣ ΕΙΡΗΝΗΣ

Δὲν γνωρίζομεν ἐὰν ἀποτελῇ τραγικὴν εἰρωνείαν ἢ καλὸν οἰωνόν, ἀλλ' ὅπως δήποτε τὴν στιγμὴν κατὰ τὴν ὁποίαν ἡ διεθνὴς ἀτμόσφαιρα εἶναι τόσον ἠλεκτρισμένη, συνῆλθεν — ἀπὸ τῆς 24ης μέχρι τῆς 29ης Αὐγούστου — εἰς Παρισίους τὸ Παγκόσμιον συνέδριον τῆς εἰρήνης εἰς τὴν 32αν Σύνοδόν του. Αἱ συζητήσεις αἱ διεξαχθεῖσαι εἰς τὸ συνέδριον τοῦτο ὑπῆρξαν ἀπὸ θεωρητικῆς τοὐλάχιστον ἀπόψεως λίαν ἐνδιαφέρουσαι. Εὐθὺς ἀπὸ τῶν πρώτων ἡμερῶν διεκρίθησαν δύο τάσεις: ἡ τῶν ἀδιαλλάκτων, οἱ ὁποῖοι κατεδίκασαν πᾶσαν φιλοπόλεμον ἐνέργειαν καὶ ἡ τῶν «ρεαλιστῶν» οἱ ὁποῖοι ἀνεζήτησαν τρόπους διὰ τὴν προστασίαν τῆς εἰρήνης εἰς τὸ μέλλον.

Τὸ Συνέδριον ἠσχολήθη καὶ μὲ τὰ διεθνῆ προβλήματα τῆς στιγμῆς αὐτῆς καὶ εἶναι λίαν ἐνδιαφέρον τὸ ψήφισμά του εἰς τὸ σημεῖον ποὺ ἀναφέρεται εἰς τὸν σινοϊαπωνικὸν ἀκήρυκτον πόλεμον:

«Τὸ Συνέδριον — ἀναφέρει τὸ ψήφισμα τοῦτο — [illegible]».

Ὡς πρὸς τὸ ζήτημα τοῦ Ἰσπανικοῦ ἐμφυλίου πολέμου, τὸ Συνέδριον ἐψήφισε πρότασιν διὰ τῆς ὁποίας συνιστᾶται ἡ ἐπάνοδος εἰς τὴν γαλλοβρεταννικὴν πρότασιν τῆς 4ης Δεκεμβρίου 1936, σκοπὸς τῆς ὁποίας ἦτο ἡ ἐπίτευξις ἀνακωχῆς ἐν πρώτοις, καὶ ἡ διενέργεια δημοψηφίσματος κατόπιν διὰ νὰ ἀφεθῇ ὁ Ἰσπανικὸς λαὸς ἐλεύθερος νὰ ἐκφράσῃ τὴν βούλησίν του.

Τέλος τὸ Συνέδριον ἐζήτησε διὰ τοῦ ψηφίσματός του τὴν ἐνίσχυσιν τοῦ ἔργου τῆς Κοινωνίας τῶν Ἐθνῶν.

Ο ΣΥΝΕΔΡΙΟΝ ΤΗΣ ΝΥΡΕΜΒΕΡΓΗΣ

Ἐν τῷ μεταξὺ καὶ καθ' ὃν χρόνον ἐξελίσσοντο τὰ γνωστὰ διπλωματικὰ γεγονότα τῆς διαρρευσάσης ἑβδομάδος ἤρχισαν εἰς Νυρεμβέργην αἱ ἐργασίαι τοῦ ἐτησίου συνεδρίου τοῦ Ἐθνικοσοσιαλιστικοῦ κόμματος τῆς Γερμανίας. Ἡ προκήρυξις τοῦ καγκελλαρίου Χίτλερ πρὸς τοὺς Συνέδρους οὐδεμίαν ἔκπληξιν προεκάλεσε. Ἐπιστεύετο ὅτι λόγῳ τῆς σοβαρότητος τῶν περιστάσεων ὁ Φύρερ θὰ ἐθεώρει ἀναγκαῖον νὰ διακριβώσῃ ὡρισμένα σημεῖα τῆς ἐξωτερικῆς πολιτικῆς τοῦ Γ΄ Ράϊχ. Ἀνεμένετο ὡσαύτως ὅτι θὰ ἀνελάμβανε κάποιαν πρωτοβουλίαν ὡς πρὸς τὴν λύσιν τοῦ προβλήματος τῆς Εὐρώπης. [illegible] ἡ γνώμη ὅτι εἰς τὸ σημεῖον εἰς τὸ ὁποῖον ἔχει φθάσει ἡ ἰσπανικὴ κρίσις, τὴν παραμονὴν τῆς ἐπισήμου ἐπισκέψεως τοῦ κ. Μουσσολίνι εἰς Γερμανίαν καὶ κατὰ τὰς παραμονὰς ἐπίσης τῶν μεγάλων εὐρωπαϊκῶν διαπραγματεύσεων αἱ ὁποῖαι προβλέπονται διὰ τὸ ἐφετεινὸν Φθινόπωρον, ὁ Γερμανὸς καγκελλάριος θὰ ἔκρινεν ὠφέλιμον νὰ προσφέρῃ εἰς τὴν ἀναμένουσαν διεθνῆ κοινὴν γνώμην ὡρισμένα στοιχεῖα περὶ τῆς δράσεως, τὴν ὁποίαν σκέπτεται νὰ ἀναπτύξῃ ἡ Γερμανία εἰς τὸ κεφάλαιον τῆς ἐξωτερικῆς πολιτικῆς κατὰ τὸ ἄμεσον μέλλον. Εἰς τὴν προκήρυξιν τῆς Νυρεμβέργης ὅμως τοιαῦτα στοιχεῖα δὲν περιελήφθησαν. Ἐπιτρέπεται ἕνεκα τούτου τὸ συμπέρασμα ὅτι ὁ Γερμανὸς καγκελλάριος ἀναμένει τὴν ἐξέλιξιν τῆς διεθνοῦς καταστάσεως προτοῦ λάβῃ ὁριστικὴν θέσιν εἰς τὰ προβλήματα, τὰ ὁποῖα παρουσιάζει αὕτη.

Ἓν ὅμως σημεῖον εἶναι ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον μαρτυρεῖ τὰς σταθερὰς τάσεις τῆς ἐξωτερικῆς πολιτικῆς τοῦ Γ΄ Ράϊχ, τὸ σημεῖον εἰς τὸ ὁποῖον ὁ κ. Χίτλερ ὡμίλησε περὶ τῶν δυσχερειῶν ποὺ συναντᾷ ὁ ἐπισιτισμὸς τῆς Γερμανίας. Εἰς τὸ πρόβλημα τοῦτο συγκεντροῦται ὅλη ἡ προσοχὴ τοῦ γερμανικοῦ Ἐθνικοσοσιαλισμοῦ σήμερον. Ἡ σημερινὴ Γερμανία — τὸ εἶπεν ἤδη ὁ κ. Χίτλερ καὶ ὅλοι οἱ ἡγέται της — δὲν ἠμπορεῖ νὰ τὸ ἐπιλύσῃ ἄλλως παρὰ διὰ τῆς ἀνακτήσεως τῶν ἀποικιῶν της. Ἐπιμένουν διαρκῶς εἰς τὸ κεφάλαιον τοῦτο οἱ Γερμανοί. Κατὰ τοὺς Γάλλους ὅμως οἱ Γερμανοὶ ὑποστηρίζουν κακῶς ὅτι τὸ πρόβλημα τοῦ ἐπισιτισμοῦ τῆς χώρας των πρόκειται νὰ λυθῇ διὰ τῆς ἀνακτήσεως τῶν ἀποικιῶν της. «Καὶ ὅταν — παρατηρεῖ ὁ ἀρθρογράφος τοῦ παρισινοῦ «Χρόνου» — ἡ Γερμανία ἦτο κάτοχος τῶν ἀποικιῶν της, αὗται, ἐλάχιστον μέρος ἠδύναντο νὰ καλύπτουν τῶν εἰς πρώτας ὕλας ἀναγκῶν τῆς χώρας ταύτης». Ὅπως δήποτε εἶναι πλέον ἡ προφανὲς ὅτι ἡ Γερμανία θὰ ἐξαρτήσῃ εἰς ἐνδεχομένας εὐρωπαϊκὰς διαπραγματεύσεις διὰ τὴν ἐξασφάλισιν τῆς εἰρήνης τὴν εἰλικρινῆ της συνεργασίαν ἀπὸ τὴν προϋπόθεσιν τῆς ἱκανοποιήσεως τῶν ἀποικιακῶν της ἀξιώσεων. Εἰς τὰς ἀξιώσεις της ὅμως αὐτὰς — ἂν κρίνῃ κανεὶς ἀπὸ τὰ σχόλια τῶν εὐρωπαϊκῶν ἐφημερίδων — δὲν πρόκειται νὰ λάβῃ ἱκανοποιητικὴν ἀπάντησιν διὰ νὰ δημιουργηθῇ ἐντεῦθεν, νέον στοιχεῖον πρὸς τόνωσιν τῆς ἀπαισιοδοξίας, ἡ ὁποία διέπει τὴν εὐρωπαϊκὴν ἀτμόσφαιραν κατὰ τὴν παροῦσαν ὥραν.

Η ΕΠΙΣΚΕΨΙΣ ΤΟΥ κ. ΣΑΝΤΛΕΡ ΕΙΣ ΤΗΝ ΒΑΡΣΟΒΙΑΝ

Ἡ ἐπίσκεψις τοῦ κ. Σάντλερ — ὑπουργοῦ τῶν Ἐξωτερικῶν τῆς Σουηδίας — εἰς Βαρσοβίαν ἐθεωρήθη ὡς ἀποτελοῦσα εἴσοδον τῆς Σουηδίας εἰς τὰ μεγάλα ρεύματα τῆς εὐρωπαϊκῆς πολιτικῆς καὶ ἀφ' ἑτέρου ὡς νέος σταθμὸς εἰς τὴν σύσφιγξιν τῶν πολωνο—σουηδικῶν σχέσεων. Θὰ ἦτο ὅμως σφάλμα νὰ θεωρηθῇ ὅτι ἡ Σουηδία ἐγκατέλειψε τὴν πολιτικὴν τῆς οὐδετερότητος, τὴν ὁποίαν ἀπὸ ἐτῶν ἀκολουθεῖ. Ἡ Σουηδία — ὡς ἐδήλωσεν ὁ κ. Σάντλερ εἰς τοὺς δημοσιογράφους — ἀκολουθεῖ σταθερῶς τὴν ἀρχὴν τῆς μὴ ἀναμίξεως εἰς ὑποθέσεις αἱ ὁποῖαι δὲν θίγουν τὰ συμφέροντά της. Ἀπὸ τῆς εἰσόδου ἐν τούτοις τῆς Φινλανδίας εἰς τὸν Σκανδιναυϊκὸν συνασπισμὸν [illegible] εἰς τὴν εὐρωπαϊκὴν πολιτικὴν πράγμα περὶ τοῦ ὁποίου μαρτυρεῖ τὸ ταξίδιον τοῦ κ. Σάντλερ εἰς Παρισίους, Λονδῖνον, Μόσχαν καὶ εἰς τὰς τρεῖς πρωτευούσας τῶν βαλτικῶν χωρῶν καὶ ἐπ' ἐσχάτων εἰς Βαρσοβίαν.

Ἡ Σουηδία, χωριζομένη ἀπὸ τὴν Ρωσσίαν ἀπὸ τὴν Βαλτικὴν θάλασσαν καὶ ἀπὸ τὴν Φινλανδίαν εἶχε μέχρι τοῦδε ἐπωφεληθῆ τῆς προνομιούχου γεωγραφικῆς της θέσεως διὰ νὰ μὴ ἀναμιχθῇ εἰς οὐδένα πολιτικὸν συνδυασμόν. Ἡ ἀνάπτυξις ὅμως τῆς ἀεροπορίας καὶ τῆς πολεμικῆς τεχνικῆς τὴν ἐκθέτουν πλέον εἰς τὰς ἀπειλὰς τοῦ γερμανικοῦ ἢ τοῦ ρωσσικοῦ στόλου, κυρίως ἀπὸ τῆς ἐποχῆς κατὰ τὴν ὁποίαν οἱ Ρῶσσοι μετέφερον τὴν ναυτικήν των βάσιν τῆς Κρανστάνδης εἰς Μουρμάνσκ καὶ ἀφ' ἧς κατεσκεύασαν δίκτυον σιδηροδρομικῶν γραμμῶν στρατηγικῆς σημασίας πλησίον τῶν σοβιετο-φινλανδικῶν συνόρων. Κατόπιν τούτου ἡ Σουηδία εὑρέθη εἰς κατάστασιν ἀνάλογον ἐκείνης εἰς τὴν ὁποίαν εὑρίσκεται, ὡς πρὸς τὴν Σοβιετ. Ρωσσίαν ἡ Πολωνία.

Εἰς τὴν πραγματικότητα βεβαίως διὰ τὴν Σουηδίαν δὲν ὑφίσταται ἐδαφικὸν πρόβλημα. Δὲν ὑπάρχει εἰς τὴν Σκανδιναυϊκὴν ζήτημα Δάντσιχ ἢ Μέμελ. Συμπίπτουν ὅμως ἡ πολωνικὴ καὶ ἡ σουηδικὴ πολιτικὴ εἰς ὡρισμένας θέσεις ἐπὶ τῶν γενικωτέρων εὐρωπαϊκῶν προβλημάτων καὶ εἰς τοῦτο πρέπει νὰ ἀποδοθῇ ἡ ἐπιτυχία τοῦ ταξιδίου τοῦ κ. Σάντλερ εἰς Βαρσοβίαν — τὸ ὁποῖον ταξίδιον ἀπετέλεσεν ἓν ἐκ τῶν διπλωματικῶν γεγονότων τῶν τελευταίων ἡμερῶν.

ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΑ

ΔΕΥΤΕΡΑ 13 ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ

ΜΙΑ ΣΥΜΒΑΣΙΣ

Μεταξὺ Ἑλλάδος καὶ Τουρκίας συνήφθη εἰδικὴ σύμβασις διὰ τὴν καταδίωξιν τοῦ λαθρεμπορίου, τὸ ὁποῖον διεξάγεται εἰς τὰς Ἑλληνικὰς θαλάσσας τὰς εὑρισκομένας πλησίον τῶν τουρκικῶν παραλίων. Εἶναι γνωστὸν σχετικῶς ὅτι μεταξὺ τῆς Μικρασιατικῆς ἀκτῆς τῶν Δωδεκανήσων καὶ μερικῶν νήσων τοῦ Ἀνατολικοῦ Αἰγαίου πελάγους ἡ λαθρεμπορία ἀνθεῖ παρ' ὅλα τὰ καταβαλλόμενα τόσον ὑπὸ τῶν Ἑλληνικῶν ὅσον καὶ ὑπὸ τῶν Τουρκικῶν καὶ Ἰταλικῶν ἀρχῶν μέτρα. Διὰ τὴν ἀπόλυτον καὶ ὁλοκληρωτικὴν ἐπιτυχίαν τῶν μέτρων τούτων ἀπαιτεῖται πρωτίστως ὁ συντονισμὸς τῆς δράσεως τῶν ἁρμοδίων ὑπηρεσιῶν. Ἤδη πρὸς τὴν κατεύθυνσιν αὐτὴν ἐπετεύχθη σπουδαῖον βῆμα διὰ τῆς ἀναφερθείσης συμβάσεως, τῆς ὁποίας ἀναμένομεν ταχεῖαν τὴν κύρωσιν καὶ τὴν ἐφαρμογήν.

ΑΙ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΑΙ

Τὸ γνωστὸν αἴτημα τῶν Χίων διὰ τὴν [illegible] τοῦ ζητήματος τῆς ἀρίστης βιβλιοθήκης τῆς νήσου: «Ὁ Κοραῆς» δίδει καὶ πάλιν ἀφορμὴν νὰ θιγῇ τὸ πρόβλημα τῆς δημιουργίας λαϊκῶν καὶ ἐπιστημονικῶν βιβλιοθηκῶν εἰς τὴν Ἑλληνικὴν ἐπαρχίαν. Δὲν πρόκειται περὶ ἀσημάντου τινός. Ὅταν ζητοῦμεν ἀπὸ τὴν ἐπαρχίαν πνευματικὴν ζωὴν καὶ πνευματικὰς ἐκδηλώσεις πρέπει πρωτίστως νὰ ἔχωμεν ὑπ' ὄψει μας ὅτι τῆς λείπει τὸ στοιχειωδέστερον τῶν μέσων διὰ τὴν ἀνάπτυξιν τῆς πνευματικῆς αὐτῆς ζωῆς, τὸ βιβλίον. Τὸ βιβλίον εἰς τὴν ἐπαρχίαν εἶναι ὑπόθεσις ὀψίστης πολυτελείας, τὴν ὁποίαν ὁ πτωχὸς ἐπιστήμων, ὁ ἐπιμελὴς μαθητής, ὁ φοιτητὴς ποὺ περνᾷ εἰς τὴν ἰδιαιτέραν του πατρίδα μέγα μέρος τοῦ ἐργασίμου χρόνου του καὶ ὁλοκλήρους τὰς διακοπάς του δὲν εὑρίσκει. Ὁ διδάσκαλος, ὁ καθηγητής, ὁ νομικός, ὁ ἰατρός, στεροῦνται ἀκόμη βιβλίων. Διότι αἱ ἰδιωτικαὶ βιβλιοθῆκαι στοιχίζουν καὶ δὲν δημιουργοῦνται ποτὲ εἰς τὴν ἐπαρχίαν. Ἡ ἀπόλυτος λοιπὸν ἔλλειψις βιβλιοθηκῶν στερεῖ τὴν ἐπαρχιακὴν πόλιν τῆς ἀναγκαίας πνευματικῆς ἀτμοσφαίρας διὰ τὴν στροφὴν τῶν μορφωμένων πρὸς τὸ βιβλίον. Εἶναι λοιπόν, ἀπαραίτητον νὰ ἀρχίσωμεν τώρα, μὲ τὴν γενικὴν ἀναδιοργάνωσιν, τὴν προσπάθειαν διὰ νὰ ἀποκτήσῃ ἡ Ἑλληνικὴ ἐπαρχία βιβλίον καὶ βιβλιοθήκην....

Ο ΟΙΚΟΣ ΤΟΥ ΦΟΙΤΗΤΟΥ

Μὲ τὴν ἔναρξιν τοῦ νέου Πανεπιστημιακοῦ ἔτους ὁ Ἐθνικὸς Παμφοιτητικὸς Σύλλογος σκέπτεται νὰ ἀναδιοργανώσῃ καὶ νὰ ἐπεκτείνῃ τὴν δρᾶσιν τοῦ γνωστοτάτου ἱδρύματος, τὸ ὁποῖον ὀφείλεται εἰς τὴν πρωτοβουλίαν του: Τοῦ Οἴκου τοῦ Φοιτητοῦ. Ἡ ἀθηναϊκὴ Κοινωνία, ἡ Πολιτεία καὶ ἰδιαίτατα τὸ Πανεπιστήμιον καὶ οἱ καθηγηταὶ ἔχουν καθῆκον νὰ ἐνισχύσουν αὐτὴν τὴν προσπάθειαν διὰ τῆς ὑλικῆς καὶ ἠθικῆς των συνδρομῆς.

Η ΑΕΡΟΝΑΥΤΙΛΙΑ

Διὰ τὴν ὀργάνωσιν τῆς ἀεροναυτιλίας μεταξὺ τῶν κρατῶν τῆς Βαλκανικῆς Συνεννοήσεως λαμβάνονται ἐξαιρετικῶς ἱκανοποιητικὰ μέτρα. Τὸ ἀεροπλάνον ὡς συγκοινωνιακὸν μέσον ἀποτελεῖ ἄλλως τε τὸν ταχύτερον τρόπον ἀμέσου ἐπικοινωνίας μεταξὺ τῶν λαῶν τῆς Βαλκανικῆς ὥστε καὶ ἂν μὴ ὑπῆρχον ἄλλοι σοβαρώτατοι οἰκονομικοὶ λόγοι, διὰ μόνην αὐτὴν τὴν αἰτίαν θὰ ἔπρεπε παντοιοτρόπως νὰ ἐνισχυθῇ ἡ σχετικὴ προσπάθεια.

Η ΑΣΤΥΝΟΜΙΑ

Ἡ μέριμνα, τὴν ὁποίαν καταβάλλει τὸ Ὑφυπουργεῖον τῆς Δημοσίας Ἀσφαλείας διὰ τῆς βελτιώσεως τῆς θέσεως τῶν ἀστυνομικῶν ὑπαλλήλων καὶ τὴν ἐν γένει καλυτέραν ὀργάνωσιν τοῦ Ἀστυνομικοῦ Σώματος, δικαιολογεῖται πλέον ἡ ἀπολύτως ἀπὸ τὴν ἱκανότητα, ὡς καὶ τὰ ἀκολουθούμενα παρὰ τῶν ἀστυνομικῶν συστήματα, τὰ ὁποῖα, πειστικῶς ἐθαυματούργησαν κατὰ τὴν προσπάθειαν πρὸς σύλληψιν τῆς κλοπῆς τοῦ Α΄ Ταμείου Πληρωμῶν. Ἡ μέριμνα αὐτὴ πρόκειται ἤδη νὰ ἀποκρυσταλλωθῇ εἰς εἰδικὸν νο[illegible] ἀποδίδει ἡ Κυβέρνησις εἰς ὅσον τὸ δυνατὸν ἐντελεστέραν ὀργάνωσιν τοῦ Ἀστυνομικοῦ Σώματος, ἐνδιάθετος φιλοδοξία τοῦ ὁποίου εἶναι νὰ καταστῇ ἓν τῶν καλυτέρων εὐρωπαϊκῶν.

ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΟΣ ΔΙΑΛΟΓΟΣ

—Ὁ Γάτος διέπραξε τὴν κλοπὴν μόνος;
— Ὄχι. Μέ... συνερ-γάτους.

ΙΣΤΟΡΙΚΑ ΧΡΟΝΙΚΑ

ΑΙ ΓΛΑΥΚΕΣ ΤΩΝ ΑΘΗΝΩΝ

Ἐκ μονίμου ἀρχαιολογικῆς παραδόσεως εἶναι γνωστὴ ἡ ματαιοπονία ἐκείνων ποὺ ἐκόμιζον, κατὰ τοὺς ἀρχαίους χρόνους γλαῦκας εἰς Ἀθήνας. Εἰς τὴν ἰδίαν κατηγορίαν ὑπήχθησαν, κατὰ τοὺς νεοελληνικοὺς χρόνους, καὶ ὅσοι κομίζουν μ π α γ ι ά τ ι κ α νέα. Ἀλλ' ὁπωσδήποτε, οἱ κομισταὶ γλαυκῶν θὰ ἐγίνοντο σήμερα, περιζήτητοι διότι ἐκ τῆς πόλεως τῆς Παλλάδος ἐξηφανίσθη, σχεδὸν ἐντελῶς, τὸ ἱερὸν πτηνὸν ποὺ εἶχε καταλάβει σπουδαίαν θέσιν εἰς τὰς Ἀττικὰς παραδόσεις καὶ τὴν Ἀττικὴν τέχνην.

Τῶν παλαιοτέρων, μάλιστα, Ἀθηναίων αἱ ἀναμνήσεις ἀπὸ τὴν πληθωρικὴν ἐμφάνισιν καὶ τὴν ἀνὰ τὰ Ἀθηναϊκὰ χαλάσματα συμβολικὴν περιπλάνησιν τῶν γλαυκῶν, ζωντανεύουν εἰς τοὺς ὡραίους στίχους τοῦ Γεωργίου Στρατήγη, τῶν «Τραγουδιῶν τοῦ παλαιοῦ καιροῦ»:

[illegible]
Ἐπέρασαν ἀπὸ τότε τόσα χρόνια!
[illegible]
τῆς Ἀθήνας τὰ πουλιά!
[illegible]

* * *

Ἀλλ' ἡ ποιητικὴ [illegible] τῆς Ὀθωνικῆς Βασιλείας. [illegible]

[illegible] ἐν τούτοις ἡ [illegible] τῆς Ἀκροπόλεως δημοσία τελετὴ τῆς ἀναστηλώσεως τοῦ Ναοῦ τοῦ Παρθενῶνος, ὑπῆρξε λαμπρὰ καὶ ἀρκετὰ [illegible]. Ἐπρόκειτο, λοιπόν, ὁ Ὄθων, νὰ καταθέσῃ τὸν θεμέλιον λίθον τοῦ πρώτου κίονος τῆς ἀναστηλώσεως τοῦ Παρθενῶνος. Καὶ οἱ Ἀθηναῖοι τὸν ἐδέχθησαν ὑπερήφανοι καὶ ἐνθουσιασμένοι, εἰς τὸν Πειραιᾶ ὅπου ὁ πρῶτος βασιλεὺς [illegible] ἀπεβιβάσθη συνοδευόμενος ὑπὸ τοῦ [illegible] καὶ τοῦ [illegible] του, τῶν μελῶν τῆς Ἀντιβασιλείας καὶ τῶν γραμματέων τῆς Ἐπικρατείας.

* * *

Ἐπὶ κεφαλῆς τοῦ [illegible] τῆς βασιλικῆς ὑποδοχῆς [illegible] τρεῖς Ἀθηναῖοι δημογέροντες. Ἐξ αὐτῶν ὁ ἕνας προσέφερε, εἰς τὸν νεαρὸν Βασιλέα ὑπερμεγέθη ζωντανὴν γ λ α ῦ κ α, ὁ ἄλλος ἕνα κλαδὶ ἐλαίας, καὶ ὁ τρίτος, ὁ Γιαννακὸς [illegible], προσεφώνησε δι' ἐμφαντικῶν λόγων τὸν Ὄθωνα.

Ἀπὸ τοῦ σημείου αὐτοῦ ἀρχίζει ὁ Γολγοθᾶς τῆς ἀττικῆς κουκουβάγιας. Χρονογράφος τῆς ἐποχῆς ἀναφέρει ὅτι ἦτο [illegible] καὶ στολισμένη μὲ μεταξωτὰς κορδέλλες. Τὴν παρέλαβεν [illegible] τοῦ Βασιλέως καὶ τὴν ἔφερε, μαζὶ μὲ τὴν βασιλικὴν [illegible] τῆς Ἀκροπόλεως.

[illegible]

Δ. ΓΑΤΟΠΟΥΛΟΣ

ΑΙΣΘΗΤΙΚΑΙ ΠΕΡΙΠΛΑΝΗΣΕΙΣ ΕΝΟΣ ΣΥΓΧΡΟΝΟΥ ΟΔΥΣΣΕΩΣ

ΤΟ ΕΛΛΗΝΙΚΟΝ ΘΑΥΜΑ

(Η ΕΞΗΓΗΣΙΣ ΤΗΣ ΚΛΑΣΙΚΗΣ ΤΕΛΕΙΟΤΗΤΟΣ)

2ον

ΥΠΟ ΤΟΥ κ. CHARLES BERNARD
(ΕΙΔΙΚΩΣ ΔΙΑ ΤΗΝ "ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗΝ")

Τὸ «Ἑλλὰς» ἠγκυροβόλησεν εἰς Πειραιᾶ κατὰ τὸ γλυκοχάραμα.. Μολονότι πολὺ πρωῒ ἀκόμη, ὁ λιμὴν ἔσφυζεν ἀπὸ ζωήν. Ἀτμόπλοια, ἱστιοφόρα, φορτηγά, μαοῦνες, γιώτ ...—ὅλα μαζὺ ἐσχημάτιζαν εἰς τὸν ἀέρα ἕνα δάσος ἀπὸ κατάρτια. Τὸ θέαμα αὐτὸ εἶναι συνηθέστατον εἰς ὅλα τὰ λιμάνια τῆς Μεσογείου' καὶ ὅμως παρέχει πάντοτε ἐνδιαφέρον, ἀδιάφορον ἂν διατηρῇ τὸ ἀνεξιχνίαστον μυστήριόν του τόσον εἰς τοὺς

Ὁ ναὸς τῆς Ἀθηνᾶς Νίκης ἐπὶ τῆς Ἀκροπόλεως.

ἡλιολουσμένους λιμένας τῆς Μεσογείου ὅσον καὶ εἰς τὰ πένθιμα λιμάνια τοῦ βορρᾶ, ποὺ τὰ καλύπτει αἰωνία ὁμίχλη. Δὲν ἐπιχειροῦμεν νὰ διαβάσωμεν τί κρύπτεται πίσω ἀπὸ τὸ δάσος τῶν καταρτιῶν. Ἐν τούτοις, μᾶς φαίνεται ἀκατανόητον πῶς, εἰς ἀπόστασιν τριῶν μόνον λευγῶν πίσω ἀπὸ αὐτὸ τὸ τεῖχος ἀπὸ σίδερο καὶ τσιμέντο, ὀρθοῦται ἡ Ἀκρόπολις καὶ πῶς θ' ἀντικρύσωμεν τὸν Παρθενῶνα ἀπὸ τὴν στιγμὴν ποὺ ὁ δρόμος, ὁ ὁποῖος ὑπάρχει πίσω ἀπὸ ἐκεῖνα ἐκεῖ τὰ τετράγωνα, θ' ἀρχίσῃ ν' ἀνηφορίζῃ πρὸς τὰς Ἀθήνας.

Καθ' ὅλον τὸ μῆκος τῶν δεκατριῶν χιλιομέτρων, ποὺ τὰς χωρίζουν ἀπὸ τὸν λιμένα των, αἱ Ἀθῆναι ἀποτελοῦν [illegible]. Βλέπεις λεωφόρους εὐρείας, μὲ πολλὰς γωνίας. Τὴν εἰκόνα δηλαδὴ τῆς συγχρόνου πόλεως, ἀπὸ τὴν ὁποίαν ὅμως λείπει ἡ σχετικὴ [illegible] ποὺ ἐμφανίζουν αἱ πόλεις τῆς δυτικῆς Εὐρώπης. Ἕνας πόλεμος καὶ μία καταστροφὴ ἔγιναν ἀφορμὴ νὰ συγκεντρωθῇ εἰς τὴν κοιλάδα τῆς Ἀττικῆς ἕνας πληθυσμὸς τόσον πυκνός, ὥστε νὰ μὴ ἠμπορῇ ἐκείνη νὰ τὸν διαθρέψῃ. Ἀλλ' ἡ [illegible]. Δὲν αἰσθάνεται κανεὶς τὴν πικρίαν, δὲν βλέπει δυστυχίαν. Ὁ ξένος ἔχει τὴν ἐντύπωσιν ὅτι ἀντικρύζει ἕνα λαὸν εὐτυχισμένον, [illegible] ἐκείνην, ποὺ ἀποτελεῖ τὸ [illegible] δῶρον μιᾶς μητρικῆς παραδόσεως. Ἐκτὸς τούτου, ὁ ἑλληνικὸς λαὸς ἔχει καὶ τὴν θάλασσαν, τὴν πανταχοῦ παροῦσαν, καὶ τὸν ἀσύγκριτον οὐρανόν του, ποὺ συντελοῦν ὥστε οἱ κάτοικοι τῆς χώρας αὐτῆς νὰ ἔχουν θαυμαστὴν πνευματικὴν καὶ ψυχικὴν ἰσορροπίαν. Καὶ δὲν εἶναι μόνον αὐτό: οἱ Ἕλληνες ἔχουν ὄπισθέν των μακρὰν ἱστορίαν καὶ προγόνους διὰ τοὺς ὁποίους πρέπει νὰ εἶναι ὑπερήφανοι. Αὐτὸ τὸ γνωρίζουν καλῶς καὶ μᾶς τὸ λέγουν κατὰ τὸν ἁπλούστερον δυνατὸν τρόπον, χωρὶς νὰ μεταχειρίζωνται ρητορικὰ σχήματα. Μεταξὺ ὅλων τῶν ἀρετῶν ποὺ ἐκληρονόμησαν ἀπὸ τοὺς προγόνους των, ἡ ὡραιοτέρα, ἐκείνη ποὺ προσπίπτει ἀμέσως εἰς τὴν ἀντίληψιν τοῦ ἐπισκέπτου εἶναι ἡ φιλοξενία.

Αἰφνιδίως, ὁ διπλανός μου μὲ ἀπέσπασε ἀπὸ τὸ θέαμα ἑνὸς ἱστιοφόρου, ποὺ εἶχε συγκρατήσει τὴν προσοχήν μου.

Μία κραυγὴ ἐξῆλθε ἀπὸ τὰ στήθη του:

— Ἡ Ἀκρόπολις!...

... Ἐμπρός μας, ὀλίγον ἀριστερά μας, ἡ Ἀκρόπολις ἐδέσποζε τοῦ τοπίου, χωρὶς ὅμως καὶ νὰ τὸ καταπιέζῃ. [illegible] θὰ ἔλεγε κανεὶς ὅτι τὸ τοπίον κατείχετο ἀπὸ τὴν ἐπιθυμίαν νὰ ἑνωθῇ μαζί της μὲ ἕνα ἀδιάσπαστον ρυθμόν. Μία παρατήρησις ἡ ὁποία ἔχει ἐφαρμογὴν προκειμένου περὶ ὅλων τῶν μνημείων τῆς ἀρχαίας Ἑλλάδος καὶ τοῦ Σουνίου καὶ τῆς Αἰγίνης καὶ τῶν Δελφῶν. Οἱ ναοὶ αὐτοὶ δὲν εἶναι αὐθαίρετα δημιουργήματα τῶν ἀνθρώπων, ἀλλ' ἔργα τῆς φύσεως.

Οὐδέποτε ὑποδουλώνουν τὸ τοπίον οὐδέποτε ἐλαττώνουν τὴν μεγαλοπρεπῆ ἢ γραφικὴν ἔκφρασίν του. [illegible] ὑπάρχει ἁρμονικὴ ἀναλογία μεταξὺ φυσικοῦ καὶ ἀρχιτεκτονικοῦ [illegible].

Καὶ αὐτὸ εἶναι τὸ πρῶτον, τὸ μέγα μάθημα ποὺ μᾶς δίδει ἡ Ἑλλάς: ἡ ἀγάπη τῆς φύσεως. Ἡ διαπίστωσις τοῦ γεγονότος αὐτοῦ μᾶς ἐκπλήσσει κατ' ἀρχάς. Διότι εἴχομεν σχηματίσει τὴν ἀντίληψιν ὅτι ὅλα αὐτὰ τ' ἀριστουργήματα, λόγῳ τῆς ὀνειρώδους τελειότητός των, κατήντησαν μηχανικὰ κατασκευάσματα καὶ μᾶς ἀπεμάκρυναν ἀπὸ τὸ πνεῦμα τῆς φύσεως, μᾶς δηλαδὴ πρωτογόνου καὶ αὐθορμήτου δυνάμεως. Τοῦτο ὀφείλεται εἰς τὸ ὅτι δὲν ἔχομεν κάμει ἀκόμη σαφῆ διάκρισιν μεταξὺ τῆς πρώτης ἐκδηλώσεως τῆς Ἑλληνικῆς τέχνης, ποὺ περιλαμβάνει τὴν Ἑλλάδα τὴν ἀρχαϊκὴν καθὼς καὶ τὴν κλασσικὴν τοῦ Ε΄ αἰῶνος, καὶ τῆς Ἑλληνιστικῆς περιόδου, κατὰ τὴν ὁποίαν αἱ μορφαὶ ἀρχίζουν νὰ χάνουν βαθμιαίως τὴν ζωὴν καὶ τὴν πλαστικότητά των διὰ νὰ καταλήξουν εἰς τὴν ἀκαμψίαν τῆς Ἑλληνορωμαϊκῆς ἐποχῆς. Ὀκτὼ περίπου αἰῶνες, ἀπὸ τῆς Ἀλεξανδρινῆς περιόδου, μέχρι τῆς πτώσεως τῆς Ρώμης, ἔζησαν ἀπὸ τὴν καλλιτεχνικὴν κληρονομίαν τοῦ Πολυκλείτου, τοῦ Μύρωνος, τοῦ Πραξιτέλους καὶ τοῦ Λυσίππου. Εἶναι, λοιπόν, προφανὲς ὅτι δὲν ἠμποροῦσαν πλέον νὰ μᾶς δώσουν, ἀπὸ καλλιτεχνικῆς ἀπόψεως, εἰμὴ μόνον φαντάσματα χωρὶς ζωήν, ὠχρὰς σκιὰς ζωντανῶν μορφῶν. Καὶ αὐτὴ ἀκριβῶς ἡ σκιὰ δὲν μᾶς ἐπέτρεψε ἐπὶ μακρὸν χρονικὸν διάστημα ν' ἀντικρύσωμεν τὸ πραγματικὸν πρόσωπον τοῦ Ἑλληνικοῦ Θεοῦ. Εἶναι καιρὸς πλέον νὰ ἀπομακρύνωμεν ἀπὸ τὴν σκέψιν καὶ τὴν συνείδησίν μας τὰ φαντάσματα.

Μία διευκρίνισις: ἡ ἐργασία αὐτὴ δὲν ἠμπορεῖ νὰ γίνῃ ἀμέσως. Ἡ Ἑλλὰς δὲν ἀποτείνεται μόνον εἰς τὴν εὐαισθησίαν μας, ἀλλὰ καὶ εἰς τὴν σκέψιν μας. Μόνον ὅταν ἡ σκέψις θὰ παραδεχθῇ τὰς ἐντυπώσεις ποὺ ἐδοκιμάσαμεν, μόνον ὅταν θὰ συγχωνευθῇ μαζί των, θὰ ἠμπορέσωμεν νὰ κατανοήσωμεν πλήρως τὴν Ἑλληνικὴν τελειότητα,— τὴν τελειοτέραν, ἂν μοῦ ἐπιτρέπετε τὴν φράσιν, ἀπὸ ὅλας τὰς τελειότητας ποὺ εἶδε μέχρι σήμερον ὁ κόσμος.

Δι' ὅλους αὐτοὺς τοὺς λόγους, ἂς περιορισθῶμεν νὰ χαιρετήσωμεν τὸ Ὀλυμπιεῖον μὲ τὸν σεβασμὸν ποὺ ἁρμόζει πρὸς ἕνα ἔνδοξον ἐρείπιον. Καὶ ὅμως: παραμένει ἀσύγκριτος ἡ θεία ἁπλότης τῶν δεκατριῶν στύλων ποὺ παραμένουν ἀκόμη ὀρθοί. Δὲν ὑπάρχει ἀμφιβολία ὅτι τὸ Θησεῖον, ποὺ εἶναι μέχρι σήμερον πλῆρες ὡς οἰκοδόμημα, μᾶς συγκινεῖ περισσότερον, παρὰ τὴν μεγάλην του ὁμοιότητα μὲ πολλοὺς ἄλλους Ἑλληνικοὺς ναούς. Καὶ πρέπει νὰ τὸ προσέξῃ κανεὶς καλὰ διὰ ν' ἀντιληφθῇ πόσον σοφαὶ εἶναι αἱ ἀναλογίαι τοῦ κτιρίου αὐτοῦ, ποὺ ἀποτελεῖ ἓν ἀπὸ τὰ ὡραιότερα δείγματα τοῦ ρωμαλέου δωρικοῦ ρυθμοῦ.

... Ἰδοὺ τώρα ἡμεῖς εἰς τοὺς πρόποδας τοῦ Ἱεροῦ Βράχου.

Εἰς τὸν βράχον αὐτόν, ὁ Περικλῆς ἀπεφάσισε μετὰ τοὺς μηδικοὺς πολέμους — καὶ παρὰ τὴν ἀρχικὴν ἀντίδρασιν τῶν Ἀθηναίων — νὰ κτίσῃ ἕνα ναὸν πρὸς τιμὴν τῆς Ἀθηνᾶς. Τὸ ἐγχείρημα αὐτὸ παρουσιάζει πολλὰ προβλήματα ἀπὸ ἀρχιτεκτονικῆς ἀπόψεως. Πῶς τὰ ἔλυσαν τὰ προβλήματα αὐτὰ ὁ Περικλῆς καὶ ὁ μεγαλοφυὴς συνεργάτης του, ὁ Φειδίας; Μὲ τὴν τυφλὴν, μήπως, προσήλωσιν πρὸς τοὺς νόμους τῆς συμμετρίας; Κάθε ἄλλο! Ἠκολούθησαν, [illegible], τὸ μάθημα ποὺ τοὺς ἔδιδεν ἡ φύσις καὶ ἐκ τοῦ ὁποίου ἐκπορεύεται ὁ νόμος τῆς ἀσυμμετρίας,— ἢ, μὲ ἄλλα λόγια, ἡ βαθυτέρα οὐσία τῆς ἐξωτερικῆς ἀρχιτεκτονικῆς. Καὶ ὁ νόμος αὐτὸς ἐδημιούργησε τέσσαρα ἀπὸ τὰ μεγαλειωδέστερα δημιουργήματα τῶν αἰώνων: τὸν Παρθενῶνα, τὸ Ἐρέχθειον, τὸν Ναὸν τῆς Ἀπτέρου Νίκης καὶ τὰ Προπύλαια, ὄχι ἐπὶ τῇ βάσει γεωμετρικῶν κανόνων, ἀλλὰ μὲ μίαν ἁρμονικὴν σύνθεσιν γραμμῶν ἀρχιτεκτονικῶν, [illegible], οὐρανοῦ, ἐλαιώνων, θαλάσσης καὶ τοῦ παντός, φωτός.

Αὐτὸ ὀνομάζεται τὸ Ἑλληνικὸν θαῦμα. Καὶ ἡ ἐξήγησίς του εἶναι ἁπλῆ, ἁπλουστάτη, ἀδιάφορον ἂν πολλοὶ σοφοὶ περιέπλεξαν τὰ ζητήματα μέχρι τοῦ σημείου νὰ καταντήσουν ἀκατανόητα μίαν ἀλήθειαν τόσον εὐκολονόητον.

CHARLES BERNARD